ՏԱՄՆԵԻՎԵՑԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 1887 ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 1885 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 24

ԱԱՅԳԵԿԱՑ

10 ՓԱՐԱ

ՕՐԱԹԵՐԹ

10 ՓԱՐԱ

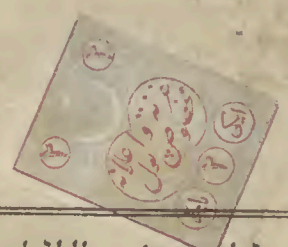

Հայբենիք ամեն օր կը հրատարակուի պօլսեան էջեն է Պօլսոյ, և գաւառաց համար վեց օրնամբ մեծիկ կանխիկ · գաւառական ընդհատորոնութեան ծախիքը մեր յոյ է։ վերջանալոյ քառամսեայ ժամանակիդ ալ կընդհատանուին ։ Լրատիրոյս վերջերեքշաբթի էջը կամ նամակ պէտք է ուղղել ատ Տէր խմբագիր Մ· Յ· Մելիքեան Պօպը Ըլի ճար. փոխ Թիւ 20 Տ· Ճիվիլիկեան էջինդիլի պօպանը ։ Խմբագրութեան ուղղել էջը եւ կը պրուի ։ Ծանուցման պողը մեկ անգամի համար 3 դրչ է աւելի անգամի համար սակարկութեան կըլայ ։

ԸՋԳՈՒՅԻՆ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐ

(Շար· Ե վերջ)

—

Գ· Քէչեան կ'ըսէ թէ, «Հայ եկեղեցին իւր Հայրապետաց ընտրութեան ձեւը չէ նկատած իբրեւ մահ կրօնային գաւանութեան կամ հատատելոց» ։ Եւ կ'յարէ թէ, «մինչեւ իսկ օտարէն ալ գայ այդ ընտրութիւն, միայն ընտրելին արժանեաց կը նայի» ։

Դարձեալ կ'ըսէ թէ ։ «Մեր նախնիք, իրենց գործնական ոգւով, որուն կը պարտինք Հայ ազգի մը եւ Հայ եկեղեցւոյ մը յարունակեալ գոյութիւնն, հաւատալեաց մահն չեն նկատած Հայրապետի ընտրութեան ձեւն, որ՝ կրօնային հաւատալեաց անցնելո՝ իւր բնութեամբ իսկ ի հարկէ ենթակայ պիտի լինէր Հայ ազգին ճակատագրոյն ամեն փոփոխանց գարուց ի գարս» ։

Կը ցաւինք որ Գ· Քէչեան թեր ուսումնասիրեր է իւր եկեղեցւոյ պատմութիւնն եւ Հայ ազգի գոյութեան և ցարդ պահպանութեան տարերքը ։

Հաւատոյ եւ գաւանութեան խնդրոյ մէջ որ և է չեղում ուենալ չէ կարելի · զի երկոյ տիեզերական սուրբ ժողովոց վարդապետութեան վրայ հիմնեալ են նոքա ։ Հայ ազգը այդ մասին որ և է փոփոխութիւն ընդունելու անկարող է, անբաժան մնալու համար Քրիստոսի մի, սուրբ, կաթողիկէ և առաքելական եկեղեցիէն, որ հիմնուած է ի վերայ վարդապետութեան Նիկիոյ, Եփեսոսի և Կ· Պօլսոյ տիեզերական Ս· ժողովոց, որոնց մասնակցած էր եւ Հայ եկեղեցին, իւր յատուկ պատգամաւորներովը ։

Հայ ազգն կրնայ իւր եկեղեցւոյ ծիսական, արարողական եւ այլ ամեն բաներուն, ինչպէս նաև կաթողիկոսի ընտրութեան խընդրոյն մէջ իւր հաստատած օրէնքներն, կարգերն ու կանոններն փոփոխել ։ Բայց այդ բանն Հայ ազգի եկեղեցական սուրբ ժողովներն ընելու ձեռնհաս են · և ոչ՝ էջմիածնի Սինօդ անուն ժողովը, կամ Կ· Պօլսոյ կրօնական ժողովն, կամ երեսփոխանութիւնն և մինչեւ իսկ Համ· եկեղեցական ժողով ըսուած մարմինը ։ Երբ բոլոր Հայ ազգի կողմէն ընտրեալ պատգամաւորք, եկեղեցական և աշխարհական, ի մի վայր ժողովին և որոշեն թէ · Հայ ազգին կաթողիկոսի ընտրութիւնը յանձնուած է այսուհետեւ Ռուսիոյ Ջարերուն եւ ազգը միայն երկու արժանաւոր կանդիտատներ ցուցընելու պարտաւոր է · ան ատեն կ'ըլլայ ազգային օրէնք եւ մեզ ըսելիք չմնայ ։ Մինչեւ որ այսպիսի որոշում մը չդրվի՝ ձշմարտապէս կազմեալ եկեղեցական ժողովէ մը, մենք իրաւունք ունինք պնդելու՝ թէ Հայ եկեղեցւոյ օրէնքը բռնաբարուած է Ռուսիոյ Ջարէն, և թէ Գ· Քէչեան ու անոր համամիտք այդ բռնաբարումը նուիրագործել կը ջանան հակառակ իրենց ազգային պարտականութեան ։

Բայց Գ· Քէչեան ընդդէմ իրաւանց իւր ազգին և օրինաց և եկեղեցւոյ գործած լինելու խըզճահարութենէն ազատելու հնար մը գտեր է, երբ կ'ըսէ թէ, «ի Ս· Էջմիածին կազմեալ ընտրողական ժողովն, մեր եկեղեցական պատմութեան մէջ՝ Հայաստանեայց եկեղեցւոյ սուրբ ժողովոյ կարգը կը դասուին» , և վերջապէս կը կոչէ Ազգեալ եպիսկոպոսի (կամ Արքեպիսկոպոսի՝ որպէս զի աւելի խոշոր երեւայ) յօրինած պատմութիւնը ։

Դարձեալ կ'ըսէ թէ · «Էջմիածնի ընտրողական ժողովն, որ Պալաժէնիոյ համեմատ կը գործէ, համայն Հայ ազգին ներկայացուցիչն է իրօք, համօրէն Հայ ազգն համերաշխ է Ս· Էջմեան Տեղին գումարուող ընտրողական ժողովոյ · · · ինչ որ կը բղխի Էջմիածնի ընտրողական ժողովոյն քուէարկութենէն, կ'ենթադրուի թէ կը բղխի բովանդակ Հայոց Ազգէն» ։

Այս տողերը բացատրութեան կարօտ են արդեօք ։

Որդ ըսած որում այդ ընտրողական ժողովներն կը գործեն համեմատ Պալաժէնիոյ, ըստ վկայութեան Գ· Քէչեանի · ըստ որում Պալաժէնիան վճռուած է ի Ս· Հարց ամենայնիւ ընտրակար Հայաստանեայց եկեղեցւոյ եւ ազգին, դիւրին է ուրեմն հետեւցնելը թէ, 1836 ին Ռուսաց կառավարութիւնն Պալաժէնեան տալով Էջմիածնի հոգեւոր կառավարութեան, նոր ձեւ եկեղեցական ժողով ալ տուած է Հայ ազգին ու եկեղեցին ռուսացնելու քաղաքականութեան հիմը դնելով · և 1885 ին ալ «Առաջին քայլն առաւ» այդ նպատակին հասնելու համար, ընտրելով զմայկար ի կաթողիկոսութիւն ամենայն Հայոց ։

Գ· Քէչեան, անշուշտ իւր «նոր քաղած շատ լոյսերուն» չնորհիւ, կը պաշտպանէ և կը փաստաբանէ Ռուսիոյ այդ ազդակոծան հիմնարկութիւնն, Պալաժէնեան, և ձեռնարկութիւնն, Մայկարի կաթողիկոսացումը, որպէս զի առաւել դիւրաւ նա հասնի իւր նպատակին, այն է «Ռուսացընել Հայ ազգն ու անոր անաբատ եկեղեցին» ։

Բայց մենք Ռուս չենք ըլլար ։ Ո՛չ կ'ընդունինք Պալաժէնեան, ո՛չ կ'ընդունինք Մայկարի կաթողիկոսացումը, ոչ կ'ընդունինք թէ Էջմիածնի ընտրողական ժողովները Համայն Հայ ազգին եկեղեցական սուրբ ժողովներն են · այլ կը մնանք Հայ՝ մեր սուրբ և առաքելական եկեղեցիով · և կը պահպանենք ու պիտի պահպանենք մեր ազգային և եկեղեցական օրէնքներն, կարգերն եւ ամենայն հնաւանդ սովորութիւններն անփոփոխ եւ անսալելի, մինչեւ որ ճշմարտապէս եկեղեցական Ս· ժողովներ զանոնք փոփոխելու հարկը չառնեն ։

Ներսէս աշտարակեցի հայրենասէր կաթողիկոսին հարցեր է Ռուս էկզարք մը թէ ինչո՞ւ Հայերը չեն խաչակնքեր Ռուսաց նման · — պատասխան ընդուներ է թէ, Հայոց սովորութիւնն այդպէ՞ս խաչակնքել է ։ Կրկին հարցեր է էկզարքը, լաւ չլինիր որ Հայերն ալ Ռուսաց նման խաչակընքեն · — ՈՉ, պատասխաներ է Ներսէս ։ Ուրեմն յարեր է էկ-

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ
ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

—

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՍՏՂ

ՀԱՄԱՐ ՓՈՂ · Ո

—

Ճշտությունը հետևյալն է։

Ամառային արձակուրդի ժամանակ Ա. Ի. Ղուկասյանը, որ Ղարաքիլիսայի մանկավարժական տեխնիկումի ուսանող է, ընկերների հետ գնում է Ղարաքիլիսայի շրջանի Ղարաքիլիսա գյուղը։ Ճանապարհին նրանք հանդիպում են մի ծերունու, որ ձիով գնում է գյուղ։ Ծերունին ասում է, որ գնում է գյուղ՝ ձիերի համար կորոնկ գնելու։ Ղուկասյանը ծերունուն ասում է, որ գյուղում կորոնկ չկա, և խորհուրդ է տալիս, որ նա գնա Ղարաքիլիսա։ Ծերունին պատասխանում է, որ Ղարաքիլիսայում կորոնկ գնելու համար փող չունի։ Ղուկասյանը ծերունուն առաջարկում է իր մոտ գտնվող 3 ռուբլին, որ նա գնա Ղարաքիլիսա և կորոնկ գնի։ Ծերունին ասում է, որ կորոնկ գնելուց հետո կվերադարձնի Ղուկասյանին 3 ռուբլին։

Ղուկասյանը ընկերների հետ գնում է գյուղ։ Ծերունին չի վերադարձնում

ԵՂԵՌՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—

Ազգ. ժողովը վաղը ժամը 4ին Գալաթիա պիտի գումարի նախ Թաղապետի Պատրիարքական ընտրութիւն կատարելու և ապա Կաթողիկոսական Ցանձնաժողովոյ տեղեկագիրը լսելու համար։

Ազգ. ժողովոյ վարուան նիստը զբաղին ամենակարեւոր խնդիրներու նուիրեալ ըլլալով, որք են Ս. Էջմիածնի Կաթողիկոսական և Թաղապետի Պատրիարքական ընտրութիւնները, Ազգային երեսփոխանաց ամենահանջելի պարտաւորութիւն է վաղուան նիստին ներկայ գտնուելով լսել Կաթողիկոսական Ցանձնաժողովոյ կարեւոր տեղեկագիրը և ըստ այնմ տալ միտնական վճիռը. նոյնպէս Թաղապետի Պատրիարքական ընտրութեան մէջ ձայն մը որ համապատասխանէ Թաղապետի ներկայ փափուկ վիճակին։

Ուստի ազգ. երեսփոխանաց ազգասիրական զգացմանց կոչում ընելով, կը յուսամք որ վաղը իրենց նուիրական պարտականութեան մէջ չեն թերանար։

—

Կաթողիկոսական ցանձնաժողովը իւր վերջին նիստն ըրաւ երէկ, ուր անկարելի լինելով համաձայնութիւն գոյացնել, երկու տեղեկագիր պատրաստուեցաւ։

Առաջին տեղեկագիրը որ կ'երեւի թէ մեծամասնութեան հաւանութիւնը կը կրէ, ստորագրեցին Ե. Եուսուֆեան, Գ. Նորատունկեան, Ց. ՄէրեէմԴուվի եւ Ց. Թորոսեան էֆէնտիք։ Մի քանի անդամք եւս այսօր պիտի ստորագրեն։

Իսկ փոքրամասնութիւնը տարբեր տեղեկագիր մը պատրաստած է, ստորագրեալ երեք երեսփոխաններէ։

—

Բաղ. ժողովը Ազգ. ժողովոյ վաղուան նստին պատճառաւ իւր սովորական նիստը այսօր պիտի ընէ ի Պատրիարքարան։

—

Պիլէճիկի առաջնորդական տեղապահ Գեր. Յովսէփ վարդապետ Սարաճեան առջի օր մայրաքաղաքս հասաւ։

—o—

ՏՕՔԹԷՕՐ ՅՈՎՍԷՓ ՄԻՆԱՍ

Իւր բժշկական ուսումն Իտալիոյ համալսարանաց մէջ աւարտած բլլալով ազգ կ'առնէ յարգոյ ժողովրդեան որ ի Գուժ դարձու Հայոց Պատրիարքարանին կից՝ 16 թիւ տանը մէջ ամեն օր առաւօտ ժամը 2 էն մինչեւ 4ու կէս և տպա ժամը 8 էն մինչեւ 12 հիւանդ կ'ընդունի և այցելութիւն կուտայ։ Դարձեալ կը ծանուցանէ որ ևս չորեքշաբթի օրերն ժամը 7 էն մինչեւ 10 Ձրիաբար կ'ընդունի։

Նոյնս ամեն օր ժամը 5 էն մինչեւ 6 Պաղչէ-դարու Մէրհամլիճեանի դեղարանը կը գտնուի։

5—20

—o—

ԸՆԴԱՐՁԱԿ
ՕՐԱՑՈՑ
1886
Սեփականութիւն
Ս. Փրկչի Ազգ. Հիւանդանոցին
—
Գին 3 Ղրուշ
Տպագրութիւն Գ. Պալեաթլեան
(Արամեան)

Կեդրոնատեղին է Յակոբեան խան թիւ 14։

—

ՆՈՐ ԸՆԹԵՐՑԱՐԱՆ

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ
ՅՕՐԻՆԵԱՑ
Մ. ՄԱՄՈՒՐԵԱՆ

Գ. ՏԻՊ

Մ. Մամուրեան էֆէնտիի սոյն գործն, որու նախորդ երկու տպագրութեանց սպառումն գործոյն գեղեցկութեանն մեծագոյն առհաւատչեայն է, այս անգամ Հանդիսիս տրպարանէն ի լոյս ընծայուած է մաքուր տպագրութեամբ և 65 պատկերօք։

Լեզուին կանոնաւորութիւնը և դրութեան դիւրութիւնն մանաւանդ յատկութիւն մը կուտան գործոյն, որով մինչեւ ցարդ հրատարակեալ բոլոր ընթերցանութեան դասագրքերէն անհամեմատ կերպիւ օգտակար կրնայ ըլլալ աշակերտաց։ Այն ընթերցարանն ալ նիւ պատուիրակաց մանաւանդ ուշադրութեան կը յանձնարարեմք։

Գինն 5 դահեկան։

կը գտնուի ամեն գրավաճառաց քով։

Կեդրոնատեղին է Բուրաստան Մանկանցի Խմբագրատունը, Գալաթիոյ Զապթիյէ ճատէսի թիւ 65

—

«Բանի մը օրէ ի վեր Գ. մարգիզը ապաքինման մէջ է. ժամ առ ժամ իւր ուժերը կը վերստանայ. մեծ զգուշութիւն պէտք է տակաւին և մեծ խնամք. սակայն անոր կեանքը այլ ևս վտանգի մէջ չէ, ազատեցաւ նա։

«Կսկիծը նուազ տկարանալ, բժշկին կամ իմ թեւիս կրթնած ծանր ծանր կը քալէր, արեգական ներքեւ մեր պարտիզին շուրջը կը պտտի ուր վարդ և յասմիկ միայն կայ։

«Բայց երբ լմնցաւ որ զաւակ մը ծներ էք դուք յաջողութեամբ, զգալի փոփոխութիւն մը կրեց, ինչպէս կը պատահի թատրոնին վրայ ծիծաղաշարժ թատերգութեանց մէջ։ Իւր աչքերն յանկարծ պայծառացան։ Ա,յժմ տիկին մարգիզուհի, իմ սիրելի տէրս պարտիզին շուրջը երկու անգամ կը պտտի միս մինակ առանց կենալու, միայն գաւազանի մը վրայ կրթնելով։

«Շարունակ ձեր վրայ կը խօսի տիկին մարքիզուհի եւ յանչափս կը փափաքի զձեզ տեսնել։ Ութ օր առաջ որոշած էր որ Մատէր գայիք դուք, եթէ ձեր առողջութիւնը այսպիսի ճամբորդութիւն մը ընելու ներէր, սակայն երեք օր առաջ յանկարծ միտքը փոխեց Տօքթէօրին հետ տեսակցելէ վերջը։

—«Մէջերնին ինչ պատահեցաւ, չլսեցի և ինծի ալ բան մը չըսին. սակայն գուշակեցի։ Ձեղի համար տիկին մարգիզուհի և կենացս մէջ առաջին անգամն ըլլալով տիրոջս գաղտնիքը կը մատնեմ։

«Տիկին մարգիզուհի, դուք Մատէր չպիտի գաք,

հոգերէ ներգութիւններէ վերջը, հիմա քնաւ բան մը ձեռք չ'անցնել, երկուքին համար ահաւոր հարուած մ'էր այս։

Ինծի, ինչպէս ամեն ոճրագործ, հանգարտ չէին և չէին կրնար ըլլալ։ Որքան ալ խստացած էին, սակայն կ'զգային, կը տեսնէին այն վտանգները որ կսպառնային իրենց։ Ամենէն մեծ յանցաւորութիւնը քովիս միշտ վայրկեան մը կայ ուր խիղճը կապըստամբի և իւր գայրացեալ ձայնը լսելի ընել կուտայ։

Յօսէֆն և իւր մայրը տակաւին այս վիճակին մէջ չէին, սակայն չէին ծածկեր այն ծանրութիւնը որ այս նոր վիճակին մէջ կար իրենց համար։

Յօսէֆեի դէմքին վրայ իւր հակառակութիւնը իւր բարկութիւնը և դժգոհութիւնը և մատանիին թիւններըը կարդալ դիւրին էր։ Ոճիր մը որ ապարդիւն եղած էր իրեն համար, իւր բոլոր հրաշալի խորհուրդները ոչնչացած ևթղթէ դղեակի նման քարուքանդ եղած, ինչ կործանում։ Իւր վատասիրութեան մէջ անյագելի ըլլալով, բոլոր բարձունքները արդէն մագլցած էր. վերջին աղքատութեան մէջ իյնալ, վերստին տիղմի մէջ թաթխուիլ, ինչ կործանում։

Իւր ճամբորդութեան վրայ պիտի ուրախանար եթէ կարենար ըսել ինքնիրեն թէ իւր քեռայրին և բոլոր գործերուն պարապելով իրեն համար կաշխատէր։

Օրինական ձեւակերպութիւններէ զատ բնաւ դժուարութիւն մը չկար Շէղնէլ-Թանկուլի դքսուհոգերէ նեղութիւններէ վերջը, հիմա քնաւ բան մը ձեռք չ'անցնել, երկուքին համար ահաւոր հարուած մ'էր այս։

Ինծի, ինչպէս ամեն ոճրագործ, հանգարտ չէին և չէին կրնար ըլլալ։ Որքան ալ խստացած էին, սակայն կ'զգային, կը տեսնէին այն վտանգները որ կսպառնային իրենց։ Ամենէն մեծ յանցաւորութիւնը քովիս միշտ վայրկեան մը կայ ուր խիղճը կապըստամբի և իւր գայրացեալ ձայնը լսելի ընել կուտայ։

Յօսէֆն և իւր մայրը տակաւին այս վիճակին մէջ չէին, սակայն չէին ծածկեր այն ծանրութիւնը որ այս նոր վիճակին մէջ կար իրենց համար։

Յօսէֆեի դէմքին վրայ իւր հակառակութիւնը իւր բարկութիւնը և դժգոհութիւնը և մատանիին թիւններըը կարդալ դիւրին էր։ Ոճիր մը որ ապարդիւն եղած էր իրեն համար, իւր բոլոր հրաշալի խորհուրդները ոչնչացած ևթղթէ դղեակի նման քարուքանդ եղած, ինչ կործանում։ Իւր վատասիրութեան մէջ անյագելի ըլլալով, բոլոր բարձունքները արդէն մագլցած էր. վերջին աղքատութեան մէջ իյնալ, վերստին տիղմի մէջ թաթխուիլ, ինչ կործանում։

Իւր ճամբորդութեան վրայ պիտի ուրախանար եթէ կարենար ըսել ինքնիրեն թէ իւր քեռայրին և բոլոր գործերուն պարապելով իրեն համար կաշխատէր։

Օրինական ձեւակերպութիւններէ զատ բնաւ դժուարութիւն մը չկար Շէղնէլ-Թանկուլի դքսու-

Ես ոչ մի տարակարծիք չունեցա պատասխանել. «Այո՛, այո՛, ճշմարիտ է ասածդ, Հակոբ, և քեզնից լավ ոչ ոք կարող է ինձ ճանաչել. դու ինձ ծնած մայրիկիս պես ես ինձ սիրում, և ես քեզ համար պատրաստ եմ ամեն զոհողության, միայն թե ինձ չհարկադրես ամուսնանալ Մարիամի հետ»։

Ապա ես պատմեցի նրան իմ սրտի գաղտնիքը, և ինչպես ես կարծում էի, նա ինձ հասկացավ։

— Ես ոչ մի բան չեմ ասի հորս, — ասաց նա, — և կաշխատեմ, որ նա էլ ոչինչ չիմանա։ Բայց դու պետք է ինձ խոստանաս, որ Մարիամի հետ ամուսնանալու մասին այլևս խոսք անգամ չես անի։

Ես խոստացա։

— Ուրեմն, ասաց նա ինձ, դու ազատ ես։ Ո՛չ ոք չունի իրավունք քեզ ստիպելու ամուսնանալ այն աղջկան հետ, որին դու չես սիրում։ Ես կարող եմ ասել հորս, որ դու ինձ խոստացել ես, և նա ոչինչ չի կարող անել։

Ես ուրախությունից ուզում էի գոռալ, ցատկել, պարել, բայց ինձ զսպեցի, որովհետև Մարիամը դեռ ներս էր մտնում։

Ես չէի ուզում Մարիամի հետ ամուսնանալ, որովհետև նա ինձ չէր սիրում։ Ես ուզում էի ամուսնանալ Մարգարիտի հետ, որովհետև նա ինձ սիրում էր։

Հենց որ մենք Մարգարիտի հետ մնացինք առանձին, ես ասացի նրան.

— Ես ոչ մի բան չեմ ասի հորս, և կաշխատեմ, որ նա էլ ոչինչ չիմանա։ Բայց դու պետք է ինձ խոստանաս, որ Մարիամի հետ ամուսնանալու մասին այլևս խոսք անգամ չես անի։

Մարգարիտը ինձ խոստացավ։

— Ուրեմն, ասաց նա ինձ, դու ազատ ես։ Ո՛չ ոք չունի իրավունք քեզ ստիպելու ամուսնանալ այն աղջկան հետ, որին դու չես սիրում։ Ես կարող եմ ասել հորս, որ դու ինձ խոստացել ես, և նա ոչինչ չի կարող անել։

Ես ուրախությունից ուզում էի գոռալ, ցատկել, պարել, բայց ինձ զսպեցի, որովհետև Մարիամը դեռ ներս էր մտնում։

ԼՈՒՅՍ ՎԱՍՈՒՏԻՆ

ՂՈՒԿԱՆԳՅՈՒՆ

Գ. Փոլտ տպագրություն

Հիշ. տիպ Ֆրանց Բեմրոտ փող. № 59

(Հաստատված 1 օգոստոս 1883)

Շատ մարդ ուրախ կլիներ, որ ես մի քանի տող չանեի իմ գրքի մասին, որովհետև ամեն մարդ կարդում է միայն այն գրքերը, որոնց մասին գրված է։ Ես էլ կուզենայի, որ ինձ ոչ ոք չկարդա, որովհետև ես գրել եմ միայն ինձ համար, որպեսզի ինձ հետ միշտ խոսած լինի։ Ես ինքս ինձ հետ շատ լավ եմ խոսում, և ինձ հետ խոսելը ինձ շատ հաճելի է։ Ես ինքս ինձ հետ միշտ համաձայն եմ լինում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ վիճում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ բարկանում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ կռվում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ հաշտվում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ ուրախանում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ տխրում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ ծիծաղում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ լացում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ զայրանում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ հանգստանում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ ձանձրանում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ հոգնում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ քնում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ արթնանում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ ուտում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ խմում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ ծխում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ սիրում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ ատում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ նախանձում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ մրցում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ խաղում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ կատակում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ լուրջ խոսում, ինքս ինձ հետ երբեք չեմ վիճ